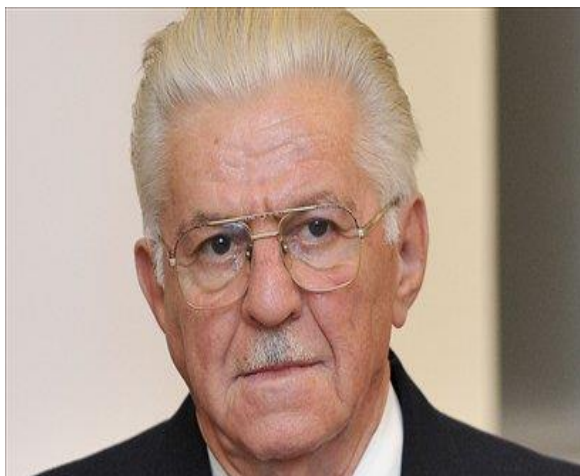

IN MEMORIAM

ERTL Tomaž *16.11.1932 + 12.11.2012

Dne 15.11.2012 smo se na pokopališču na Blejski Dobravi še zadnjič poslovili od častnega občana občine Jesenice, častnega člana PVD SEVER Gorenjska, člana KUD MNZ Maksa Perca - Bled, člana ZZB NOB Jesenice, člana LD Bled, člana Društva diabetikov Jesenice, zadnjega sekretarja za notranje zadeve SRS, nekdanjega sodelavca, veterana in prijatelja Tomaža ERTLA.

Tomaž je umrl le štiri dni pred svojim 80. rojstnim dnevom. Večina nas ga je v njegovem aktivnem delovnem obdobju poznala kot zadnjega Republiškega sekretarja za notranje zadeve SRS, po upokojitvi pa bodisi kot aktivnega in prodornega člana, oziroma funkcionarja katerega od zgoraj navedenih društev in organizacij. Pa vendar je bila bolezen očitno močnejša od njegove jeklene volje, ki jo je vsakodnevno izkazoval tako v krogu svoje družine kot tudi na področjih delovanja v njegovem tretjem življenjskem obdobju. Ko poskušamo z besedami opisati Tomaževo osebnost v ospredje silijo njegov človeški odnos do soljudi, velika mera samoiniciativnosti in kreativnosti, predvsem pa razumevanje za človekovo ustvarjalnost in solidarnost, zaradi česar je bil in ostal velik človek.

Realno sliko Tomaževe osebnosti je pred dnevi podal tudi nekdanji Predsednik Skupščine SRS g. Miran Potrč, ki je v časopisu Dnevnik med drugim zapisal (citaj): "*..... Pri pisanju teh nekaj stavkov Tomažu v spomin sem najprej pomislil, da bi Tomaž Ertl morda želel, da se vsaj po smrti ne ukvarjamo več enostransko z njegovo dejavnostjo in časom, v katerem je deloval. Ocenil sem, da bi tudi Tomaž Ertl želel, da se upremo enostranskim pogledom na preteklost, na okoliščine in pravno ureditev, v kateri je deloval in ji zakonito, pošteno in dosledno služil. Tomaž Ertl ni oblikoval politike in sistema, temveč je ta sistem izvajal. Takšnega sem neposredno in ob konkretnih odločitvah, mnogokrat tudi zelo odgovornih in politično občutljivih, poznal v letih od 1986 do 1990, ko sem bil predsednik takratne republiške skupščine. Trdim lahko, da je vedno dosledno spoštoval veljavno zakonodajo. Da je upošteval človekove pravice. Da je deloval v interesu Slovenije in se upiral metodam, ki so bile v slovenski službi za notranje zadeve že presežene, v jugoslovanskih službah pa so jih pogosto še prakticirali. Tudi njegovo ravnanje v primeru nezakonite aktivnosti JLA zoper Janšo, Borštnerja, Tasiča in Zavrla je proučila posebna skupščinska, lahko bi rekli prva preiskovalna komisija, v kateri so bili mnogi kasnejši ustavni sodniki in vidni politiki Demosa. Ertlove osebne odgovornosti za nezakonito ravnanje v njegovem primeru ni ugotovila.*

Posebej je prav poudariti njegovo osebno zavzetost in odgovorno ravnanje pri preprečitvi pohoda srbskih mitingašev v Ljubljano 1. decembra 1989. Najprej je pomagal pri oblikovanju vseh pravnih podlag, na katerih so skupščina, predsedstvo, izvršni svet in sekretariat za notranje

zadeve sprejeli zakonite odločitve o ukrepih, ki so prepovedovali prihod in organiziranje mitinga v Ljubljani. Zveznemu sekretarju za notranje zadeve je sporočil, da bo slovenska oblast sprejete ukrepe res tudi izvršila, saj lahko odločitve o izrednih razmerah sprejmejo le organi v republiki in ne zvezna oblast. In končno je zagotovil, da se je slovenska policija organizirala in pripravila tako, da bi izvedbo mitinga tudi dejansko onemogočila. O tem je Tomaž Ertl v republiški skupščini ob veliki zaskrbljenosti občanov tri dni pred napovedanim mitingom rekel: »Načrt je izdelan za vse območje Slovenije in posebej za mesto Ljubljana, da bi lahko povsod, kjer bi se skušalo motiti varnost, red in mir, ustrezno ukrepali. Ljudi naj ne bo strah. Nobene potrebe ni. Imate svojo milico, ki bo storila vse, da boste varni.« Izrekel je te besede in požel dolgotrajni aplavz, ki je izražal zaupanje akciji, slovenski milici in tudi njemu osebno.

Tomaž Ertl ni nikoli želel in pričakoval aplavzov. Tudi ob svoji smrti ni pričakoval nobene neobjektivne hvale in posebne pozornosti. Zasluži si pošteno oceno svojega delovanja. Prav bi bilo, da mu to zagotovimo."

Tomaž je bil nedvomno tip človeka, ki ga je res težko najti. V imenu vseh, s katerimi je dolga leta soustvarjal sodobnejši mozaik slovenske milice kot tudi na področjih dela društev in organizacij, katerih član je bil, je nedvomno klesal umetniško podobo ideala prijateljstva in sodelovanja, Hvala ti za vse Tomaž, vedno se te bomo spominjali!

Vsem njegovim domačim in ostalim sorodnikom ter vsem, ki ste spoštovali njegovo požrtvovalnost, delavnost in domoljubje, cenili njegovo znanje, strokovnost in izkušnje, se veselili srečanja z njim in so vas bogatile njegove misli, iskreno in najgloblje sožalje.

VIRI:

<http://www.dnevnik.si/mnenja/stalisca/tomaz-ertl>

Avtor: Damjan Renko

NAGROBNI GOVOR: Jože Mencin

"DRAGI IN SPOŠTOVANI TOMAŽ!

Med vsemi mejami, ki so postavljene človeku, tako v mladosti kot v starosti, je smrt najbolj dokončno dejstvo. Ob vesti, o dokončnem slovesu s človekom, ki smo mu vrsto let bili zelo blizu, se v trenutku zavemo človeške enkratnosti, hkrati pa krhkosti in minljivosti.

Spoštovani Tomaž, jutri 16.11. bi praznoval svoj 80. rojstni dan, a žal Ti ni bilo usojeno.

Svojo prvo veliko življenjsko preizkušnjo si izkusil že kot enajstletni fantič leta 1941, ko si doživel, videl in občutil v živo uničevalne pohode nemškega okupatorja in spoznaval namero, da Slovence preženejo iz svoje zemlje. Svojo mladost si posvetil študiju in delu. V svoji delovni karieri si prehodil pot od delavca do Republiškega sekretarja za notranje zadeve. V Organe za notranje zadeve si prišel ob menjavi predvojnih, vojnih in povojnih generacij. Odhajali so veterani, partizani, Vosovci in drugi, ki so se večinoma kalili v času boja proti okupatorju. Prihajali ste mlajši, šolani in perspektivni kadri in prevzemali odgovorne funkcije.

Kljub visokim funkcijam si v srcu ostal še vedno le delavec in človek. Tvoje odločitve so bile pogosto zahtevne in so posledično močno zaznamovale tvoje in širše družbeno okolje. Tako si

preprečil represivne ukrepe zoper delavce v tovarnah, ko so napovedali, za tiste čase bogokletni, »ŠTRAJK«. Prav gotovo je bila ena tvojih najzahtevnejših odločitev prepoved mitinga resnice v Ljubljani. Policijski veterani prav to dejanje praznujemo kot naš praznik, SPOMINSKI DAN ZDRUŽENJA SEVER, kot spomin na pomemben prispevek ONZ in drugih institucij, k osamosvojitvi in samostojnosti Slovenije. Veterani Združenja Sever smo ponosni, da smo sodelovali v tem procesu in pod tvojim vodstvom.

Tvoj odhod v pokoj in umik iz javnega življenja, posvečanje osebnim hobijem in družini, pa te ni odvrglo od delovanja v bivalnem okolju in stanovskih združenjih. Ob delovanju v Društvu upokojenih delavcev MNZ Maksa Perca-Bled, v ZZB NOB Jesenice in kot ČASTNI član POLICIJSKEGA VETERANSKEGA DRUŠTVA SEVER - GORENJSKA nisi nikoli izstopal kot pomembna javna oseba. Bil si enak med enakimi. Lepo te je bilo videti kako kramljaš z vdovami upokojenih policistov, z bivšimi sodelavci in občani. Skromnost in poštenost sta te spremljala ves čas tvojega življenja.

Dragi prijatelj, bivši šef, sodelavec, danes se poslavljamo od tebe, a v naši zavesti boš ostal kot prijeten, delaven in zvest človek. Te lastnosti pa niso vedno in vselej samo sončne. V vsako življenje se kdaj pa kdaj prikradejo tudi temni oblaki in nihče med nami ni izjema. To si v nekem obdobju občutil žal tudi sam.

Vendar nam bodo ostali v spominu samo sončni dnevi naših srečanj, tvoja plemenita in za slovenski narod neizbrisna dejanja, ki jih je potrebno spoštovati, pošteno vrednotiti in se jih spominjati.

Izročamo te naši zemlji, zemlji, ki si jo ljubil in jo znal tako odločno braniti in ubraniti. Iskrena ti hvala za vse, kar si dobrega storil vsem Slovincem.

Soprogi Justini, sinu Jožetu, snahi in vnukoma ter vsem sorodnikom izrekam v svojem imenu in v imenu Združenja Sever, Zveze združenj borcev NOB Jesenice in v imenu kluba upokojenih delavcev MNZ Maksa Perca-Bled, iskreno sožalje.

Vam, ki ga spremljate na poslednji poti, pa iskrena hvala."